

Sygn. akt III Ca 1468/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Marcin Rak

Sędzia SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Beata Michalak

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...) położonej
w Z. przy ul. (...)

przeciwko J. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 8 maja 2015 r., sygn. akt VIII C 413/13

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Ca 1468/15

UZASADNIENIE

Powódka Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości położonej

w Z. przy ul. (...) żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego J. P. kwoty 17 504,55 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że strony łączyła umowa o roboty budowlane

w ramach której pozwany udzielił jej 10 letniej gwarancji. Po jej zakończeniu ujawniły się usterki, które zostały wadliwie usunięte przez pozwanego. Pomimo wezwania go do ich usunięcia - także pod rygorem powierzenia zastępczego wykonania prac innemu podmiotowi – nie zostały one przez niego usunięte

i powódka powierzyła ich wykonanie innemu wykonawcy, któremu zapłaciła wynagrodzenie w wysokości 17 504,55 zł.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Zabrze w dniu 16 01 2013r. wydał nakaz zapłaty, w którym polecił pozwanej zapłacić powódce dochodzone należności.

Pozwany J. P. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

Zarzucił, że wywiązał się z łączącej strony umowy, gdyż prace zostały wykonane,

a następnie odebrane bez zastrzeżeń. W ramach gwarancji usunął wszystkich zgłoszone mu wady. Usterki zgłoszone przez powoda w piśmie z dnia 13 12 2011 r. nie zostały usunięte przez pozwanego, gdyż nie wpuszczono go na teren obiektu. Powódce nie przysługuje roszczenie przewidziane w art. 480 § 1 k.c., gdyż regulacja ma zastosowanie tylko w przypadku nie wykonania zobowiązania, a gdyby nawet ono jej przysługiwało to powinna ona była uzyskać wcześniej upoważnienia jej przez sąd do wykonania czynności na jego na koszt, którego nie uzyskała. Ponadto zakwestionował wysokość „wskazanych przez powoda kosztów”, gdyż z dołączonych do pozwu dokumentów nie wynika jaki zakres prac naprawczych miał zostać wykonany przez niego a jakie zostały wykonane przez osobę trzecią.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 8 05 2015r. oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację

art. 656 § 1 k.c. oraz art. 636 k.c. i art. 480 k.c. Następnie dokonał oceny poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych i stwierdził, że przy uwzględnieniu zgłoszonych przez powoda roszczeń i ich podstawy faktycznej powództwo

nie zasługiwało na uwzględnienie. Powołując się na stanowiska Sądu Najwyższego uznał, iż regulacja art. 636 k.c. nie znajduje zastosowania po odebraniu dzieła,

a art. 480 k.c. nie ma zastosowania do niniejszej sprawy wobec braku wystąpienia przez powoda do sądu celem uzyskania upoważnienia do wykonania czynności na koszt dłużnika. Ponadto nie wystąpił w sprawie wypadek nagły uzasadniający zastosowanie art. 480 § 3 k.c. Strona powodowa nie wykazała także zasadności wysokości dochodzonego roszczenia. O kosztach orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **Powódka Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...)**, która wniosła

o zmianę wyroku i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 17 504,55 zł

z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia pozwu oraz zwrotu kosztów procesu a obie instancje, bądź uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego poprzez uznanie, iż nie zachodziła w danym przypadku sytuacja nagła wymagająca podjęcia natychmiastowych działań oraz przyjęcie, iż powódka nie wykazała wysokości roszczenia rezygnując z przesłuchania świadka.

Ponadto zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo materialne, regulacje:

- art. 480 § 3 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że nie zachodziła nagła sytuacja upoważniająca powoda do wykonania zastępczego bez upoważnienia Sądu;
- art. 636 k.c. poprzez przyjęcie, iż była do podstawy prawna działania powoda;

W uzasadnieniu podniosła, iż dach został wykonany nieprawidłowo, a wady były usuwane nierzetelnie. W listopadzie 2011 roku została wykonana ekspertyza techniczna wykonanych robót budowlanych pokrycia dachowego, która wskazała na liczne błędy wykonawcy i wykonanie remontu dachu w sposób, który uniemożliwia użytkowanie budynku, a także konieczność ponownego krycia dachu z uwzględnieniem renowacji całej powierzchni. W ocenie powódki była ona uprawniona do zlecenia wykonania prac podmiotowi trzeciemu. Powódka domaga się wyłącznie kosztów poniesionych w związku z koniecznością poprawienia nienależycie wykonanych przez pozwanego prac i w odpowiedzi

na wskazany przez pozwanego art. 637 k.c. wskazała art. 636 k.c. Także kwestionowanie wysokości roszczenia w ocenie powódki byłoby zasadne, gdyby powód zapłacił podmiotowi trzeciemu więcej niż pozwanemu, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

W odpowiedzi na apelację **pozwany J. P.** wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jego rzecz do pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia (zawarte w części ustalającej uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia) mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych źródłach dowodowych.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego – jakkolwiek lakoniczna – jest logiczna oraz mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

Skarżąca w ramach zawartego w apelacji zarzutu istnienia sprzeczności pomiędzy poczynionymi ustaleniami a treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego w istocie kwestionuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę prawną poczynionych ustaleń i w jej wyniku przyjęcie, że nie zachodziła sytuacja nagle wymagająca podjęcia przez pozwanego prac naprawczych dachu.

Dlatego w ramach tego zarzutu skarżąca tylko werbalnie odnosi się

do podstawy faktycznej orzeczenia, przez co nie ma o żadnego wpływu

na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Powództwo skarżącej zostało oparte na twierdzeniach, iż pozwany

w sposób nieprawidłowy wykonał zleconemu mu przez nią prace budowlane,

co wobec nieusunięcia przez niego ich negatywnych skutków w ramach udzielonej gwarancji doprowadziło w konsekwencji do konieczności odpłatnego powierzenia przez powódka wykonania prac naprawczych innemu podmiotowi,

a to z kolei spowodowało powstanie w jej majątku uszczerbku.

W ich świetle przyjąć zatem należy, iż niezależnie od tego czy źródłem dochodzonych roszczeń należy upatrywać w zastosowanej przez Sąd Rejonowy regulacji art. 480 § 3 k.c. (Sąd odwoławczy podziela ocenę prawną związaną z jej zastosowaniem), czy też w mogącej mieć również zastosowanie regulacji art. 471 i nast. k.c. statuującej odpowiedzialność kontraktową pozwanego za nienależyte wywiązanie się przez niego ze zawartej przez strony umowy oraz udzielonej w jej ramach skarżącej gwarancji (Sąd Rejonowy trafnie ocenił, iż w sprawie nie ma zastosowania wskazana przez skarżącą regulacja art. 636 k.c.), **to wykazanie przez skarżącą zasadności powództwa uzależnione było od udowodnienia przez nią, że pozwany wadliwie wykonał zlecone mu przez powódkę prace budowlane, a następnie ich prace naprawcze oraz że powierzone J. S. prace polegały na usunięciu wadliwości prac wykonanych przez pozwanego i ich skutków, a także, iż poniesione przez powódkę koszty tych prac były adekwatne do zakresu prac niezbędnych do usunięcia wadliwości prac pozwanego** (pozwany zakwestionował zakres tych prac i ich wartość).

Poczynienie w tym zakresie ustaleń faktycznych wymagało wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.c. z zakresu budownictwa i co za tym idzie przeprowadzenia na tę okoliczność dowodu z opinii biegłego, którego

nie mogły zastąpić dowody z innych źródeł dowodowych, w szczególności

z zaferowanych Sądowi dowodów z zeznań świadków oraz z przedłożonej

przez skarżącą ekspertyzy przesądowej (w istocie jest to tylko dokument prywatny w rozumieniu regulacji art. 245 k.p.c.) oraz faktury VAT (wynika z niej jedynie, iż wskazana w niej kwota została uiszczona wykonawcy prac).

Tego rodzaju dowód nie została zaferowany Sądowi pierwszej instancji przez skarżącą i wniosku o jego przeprowadzenie nie zgłoszono również w postępowaniu odwoławczym (pomimo, że z uzasadnienia zaskarżonego wyroku jednoznacznie wynikało, iż Sad pierwszej instancji uznał, że powódka nie udowodniła przez „zasadności wysokości dochodzonego roszczenia).

W następstwie tego w materiale sprawy brak jest wiarygodnych informacji pozwalających poczynić w tym zakresie pozytywne ustalenia co powództwo - jako niewykazane - czyniło bezzasadnym.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu, wobec czego apelacja jest bezzasadną w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. i jako taka z mocy tej regulacji podlegała ona oddaleniu.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację powódki jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulacje art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. § 12 ust. 2 pkt 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348, z późniejszymi zmianami), biorąc pod uwagę, iż powódka uległa w całości w postępowaniu odwoławczym i powinna zwrócić pozwanemu poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak